

Vše o Borzích

Zkouška ohněm: McCoy

Listopadová Mise

And the sky is the limit

Vážení a milí čtenáři,

Poslední dva měsíce probíhaly o poznání uvolněnějším tempem, než tomu bylo v září (alespoň co se týče dění na Star Trek scéně). I když ano, bylo tu i několik pro někoho stresujících okamžiků (například Quark v Praze), víceméně si ale většina z nás mohla na chvíli oddechnout.

To se ale změní - v den vydání tohoto čísla začíná program Trekkenu 2 - Star Trek linii Koprconu není snad třeba představovat. I tím náš klub teď žije a zvláště někteří z nás tak mají plné ruce práce. Doufáme tedy, že se vám připravený program bude líbit.

Za dva týdny po Koprconu se budete moci nechat pozvat na další námi organizovanou akci, jejíž hlavní bod programu ale bude až do poslední chvíle zahalen rouškou tajemství - Nadílka ze subprostoru se uskuteční dne 13. prosince v Ostravě. Krom hlavního bodu programu, který nazýváme Nadílka a doufáme, že vás překvapí, se budete moci těšit na první návštěvu trekkies v lázních, na deskové hry, společný oběd a hlavně spoustu zábavy.

A co se týče akcí po Vánocích, zvláště se těšíme na komorněji pojatého Silvestra a na oslavu prvního roku naší existence, která proběhne v lednu a na kterou jste všichni srdečně zváni.

Obsah tohoto čísla je zaměřen zejména na Borgské společenstvo, kterému jsou věnovány hned dva články. Samozřejmě si můžete pročíst i řadu dalších článků (ne nezbytně zaměřených na Star Trek) - z těch bych rád vyzdvihnul recenzi zatím nejobsáhlejšího u nás vydaného knižního románu "Odkud přicházejí stíny" a reportáž z našeho posledního setkání.

Nakonec bych vám už jen jménem redakce rád popřál co nejpohodovější strávení svátků a úspěšné vykročení do roku 2009.

za redakci
Korax

Obsah čísla

Vážení a milí čtenáři,	1
Novinky	3
Borgské společenstvo	4
Výskyt Společenstva ve Star Treku	7
Zavřete oči...	9
Průšvih ve Star Treku	9
Čarodejnice	10
Osemsmerovka	11
Zkouška ohněm: McCoy	13
Novembrová Misia	14
Deset	15

Borgské společenstvo [4]

Zkouška ohněm: McCoy [4]

Novinky

Tak tu máme opět podzim, tento rok velmi vydařený. 19. října, v neděli odpoledne, proběhlo v Praze **setkání s Arminem Shimermanem**, jeho ženou Kitty Swink a Zdeňkem Burešem. O tomto víkendu jsme již v sobotu naplánovali **první Misi Subspace v Praze**.

Nejdříve jsme absolvovali nádhernou procházku na Vyšehrad, kde jsme strávili příjemné slunečné odpoledne v barvách podzimu. Večer se osm z nás odebralo do Stavovského divadla na Figarovu

svatbu. Herci byli skvělí a publikum vskutku mezinárodní.

Hned týden nato začínal, údajně poslední, **Festival Fantazie Speciál**. Pětidenní festival navštívilo 777 fanoušků, snědlo se celkem 2800 toastů. Opět jsme se mohli setkat se všemi kamarády a přáteli z celého Česka a Slovenska. Kdo chtěl, tak si z programu určitě něco vybral. Nechyběla ani legendární Snídaně s trekkies. Přijela i Česká televize - sice pozdě, ale přece.

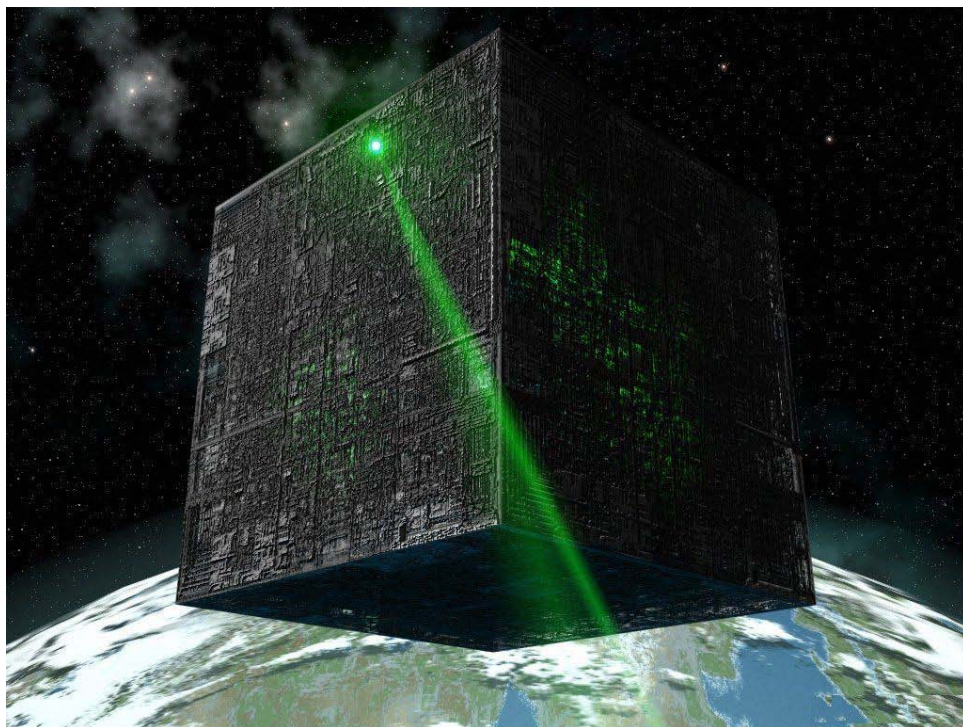
Třetí listopadový víkend, 15. listopadu se konala Mise Subspace, tentokrát v příjemném domácím prostředí u

Arwetha a Rebeky. Po dlouhé době jsme měli na programu Mise opět klasickou přednášku v podání Věrky o Dr. Who. Dokonce to byla první Mise, při které byl použit konferenční video hovor pro lidi, kteří se nemohli osobně zúčastnit.

Tento měsíc máme možnost užít si vpravdě Star Trekovy **47. týden v roce**. Není náhodou, že ve stejný týden, v pondělí, měl premiéru **trailer na nový jedenáctý Star Trek film**. Pokud jste trailer ještě neviděli, máte možnost to napravit na stránce <http://www.startrekmovie.com/>.

Wesley

Borgské společenstvo

Delta kvadrant, místo na hony vzdálené běžným interstelárním letům Federace. Přesto místo naprosto klíčové pro federační bezpečnost. V této části Galaxie žije mnoho různých druhů ras, ale ani jedna není dominantní a z tohoto hlediska podstatná. Podstatnou je jediná známá pseudorasa delta kvadrantu – Borgské společenstvo.

Borgské společenstvo je stručně řečeno roj kyborgů. Skládá se z miliard jednotlivých jedinců – vojáků (anglicky: drone), propojených do jediné společné mysli úlu. A jako každý roj,

i tento borgský má svou Královnu. Ta se může bez ohledu na vzdálenost přímo propojit s jakýmkoli vojákem.

Původ Borského společenstva je neznámý. Spekuluje se, že původně šlo o rasu humanoidů, kteří se stali tak závislí na technice, že ztratili svou lidskost a stali se stroji. Také se spekuluje, že se borgové postavili sami, když v honbě za sebevylepšováním kybernetickými implantáty překročili hranici mezi člověkem a strojem.

Cílem Společenstva je dokonalost, prostředkem k jejímu dosažení je asimilace. Společenstvo katalogizuje rasy s nimiž se setkává, označuje je číslem, které představuje pořadí podle prvního kontaktu. Následně vyhodnotí jejich biologickou a technologickou rozvinutost. Na tomto základě existují jen tři základní reakce. Pokud je rasa a/nebo technologie vyhodnocena jako přínosná následuje dobití a asimilace. Pokud se jedno z toho

nezdaří a nebo cíl za to nestojí, je posouzena nebezpečnost a následuje pokus o tvrdou eliminaci nebo ignorování.

Asimilace

„We are the Borg. You will be assimilated. Your biological and technological distinctiveness will be added to our own...“, slova strašící téměř každou inteligentní rasu, která se kdy s borgy setkala. Celá ‚osobní filosofie‘ smyslu existence této pseudorasy se dá shrnout větou: ‚Přidávat biologické a technologické odlišnosti jiných ras k té naší za účelem dosažení dokonalosti‘. Za tímto účelem je používán proces zvaný asimilace, který byl získán od druhu 149 (Sedmá, VOY:Mortal Coil). Tímto postupem se transformují jedinci a technologie i celé kultury tak aby byly použitelné pro cíle Společenstva. Jedinci jsou geneticky upravováni a vylepšováni syntetickými implantáty, jejich individuality jsou potlačeny a jsou zapojováni do kolektivu jako vojáci.

Dají se vyzorovat dvě fáze asimilace. V první fázi se jedná v podstatě o pacifikaci cíle a předpřípravu k vytvoření plně funkčního a vybaveného vojáka. Do krevního řečiště jedince jsou pomocí asimilačních trubic vypuštěny nanosondy, které začnou přepisovat DNA a měnit biochemii oběti. Účinně neutralizují odpor a zahájí úpravu jedince vytvářením nových energetických spojů, datových tras, procesních a datových uzlů, základních implantátů a rozhraní pro ně. Jedná se o velmi rychlý proces, kůže oběti zešedne a začnou na ní být viditelné tmavé ‚cestičky‘. Implantáty a rozhraní poté začínají prorážet kůži na povrch těla. V průběhu několika hodin je humanoid vnitřně transformován na víceméně kompletního vojáka.

Ve druhé fázi se jedná o chirurgicko/technickou instalaci kybernetických vylepšení biologických schopností asimilovaných humanoidů. Tato část je často doprovázena odstraněním

V Borgském společenstvu se lze setkat s příslušníky ohromného počtu různých ras z celé galaxie

nepotřebných biologických částí humanoida nejčastěji jedné ruky a jednoho oka. Existují různé modely robotických vylepšení jako jsou multifunkční paže, optické hlavové systémy, exoskelet apod. Na biologicko-procesní úrovni jsou vojáci vylepšováni implantáty jako procesory (neurální, vokální, ...), transceivery (neurální, proximity, ...), uzly (datový, chronometrický, ...) a další.

Takto vytvoření vojáci nepotřebují žádnou organickou výživu, používají

Královna

Tento unikátní borg ženského pohlaví pochází z druhu 125, který přinesl „řád do chaosu“. Je centrálním bodem Společenstva. Královen je zřejmě více, jedna byla zničena v Prvním kontaktu, další dvě v seriálu Voyager.

Je-li královna zničena, je okamžitě nahrazena novou. Existuje teorie, která říká, že Královna není individuální entitou, ale „pouze“ produktem programu zvaného „Královský protokol“. Tento program dokáže jakéhokoli vojáka ženského pohlaví transformovat na Královnu.

V zrcadlovém vesmíru se dokonce údajně vyskytuje tento produkt i v mužské podobě.

energii k napájení svých kybernetických systémů a regenerační výklenky k dobíjení svých implantátů.

Kromě asimilace dospělých jedinců je Společenstvo schopno asimilovat i nedospělé humanoidy, které nejprve nechává urychleně dospívat v dozrávacích komorách. Takto urychlování humanoidi již v komorách podstupují první fázi asimilace. Tento postup je alternativou k asimilaci druhů, umožňuje doplnit stavy posádky i v případě, že je asimilační potenciál plavidla značně poškozen.

Většina civilizací o nichž víme, že jejich jedince potkal „osud horší než smrt“ buď není na takovém technologickém stupni vývoje, aby byly schopny zvrátit důsledky asimilace nebo k tomu nemají kulturní či morálně etické kvality. Nikoli tak Federace, která na tomto poli zaznamenala několik úspěchů. Jsou známy případy oddělení vojáka od Společenstva (Hugh), úspěšného navrácení individuality (Sedmá) a úplného odstranění technologických následků asimilace (Picard). Vojáci mohou také získat individualitu a přesto žít v kolektivu (VOY: Unity).

Taktická analýza

Základní poučkou pro styk se Společenstvem by mohla být věta „Borgové nevyjednávají“. Nalezne-li jedince a/nebo technologii, která má potenciál je obohatit, pokusí se ji vždy asimilovat. Borgská vojenská síla dalece přesahuje možnosti většiny ras, které borgové objevili, avšak pokud se Společenstvo může vyhnout zbytečnému ničení a zabíjení učiní tak, stojí-li nepřítel či technologie za asimilací.

Hlavním taktickým potenciálem Společenstva není zbraň nebo štít, ale schopnost – vysoká míra adaptability. S jedinou všudypřítomnou myslí úlu s velmi rozsáhlými znalostmi jsou borgské lodě schopny se kontinuálně přizpůsobovat frekvenčním modulacím phaserů a nalézt tak obranu proti téměř jakémukoli útoku.

Borgové se většinou nesetkávají s rovnocennými soupeři

Totéž

umí se štíty a tedy dokáží prorazit štíty protivníků a způsobit obrovské poškození (VOY:Dark Frontier, Part II).

Velmi významnou vlastností všech vojáků je schopnost přežívat a fungovat v (pro organické bytosti) extrémně nehostinném prostředí jako je např. vakuum. Toto jim umožňuje provádět daleko efektivnější konstrukce a opravy svých lodí a umožňuje také efektivní sabotáže lodí protivníků. (FILM: First Contact)

Třetí významnou taktickou silou je asimilační technologie. I jeden jediný přeživší voják může opět "vybudovat" celou armádu vojáků, např. z posádky nepřátelského plavidla (ENT: Regeneration).

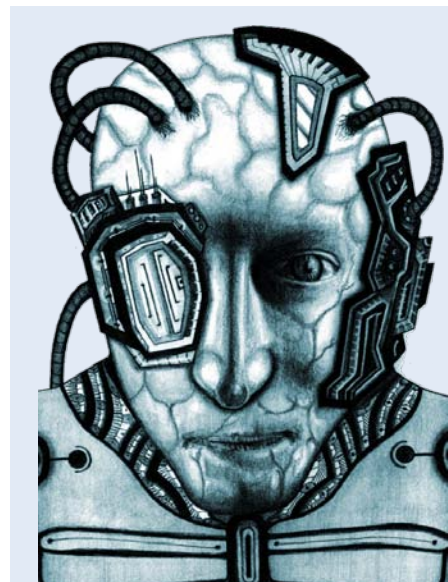
Borgové samozřejmě používají klasické bojové prostředky: výkonné phasery a štíty, torpéda, vlečné a řezné paprsky. Defenzivní schopnosti jejich lodí také posiluje jejich modulatelná a značně decentralizovaná struktura téměř znemožňující identifikovat a zasáhnout kritická místa.

Největší bitva mezi Federací a borgy se odehrála u Wolf 359 a byla to zároveň nejtragičtější bitva v dějinách Federace. Jediná borgská krychle rozdrtila 39 federálních lodí a ztráty dosáhly téměř 11 tisíc mrtvých. Útok druhé borgské krychle přichází po

7 letech od této tragédie, ale tentokrát federační flotila krychli rychle likviduje a záchranou kouli královny zlikviduje samotná Enterprise-E. V obou těchto bitvách vyhrála strana, které velel kapitán Jean-Luc Picard (u borgů znám jako Locutus z Borgu).

Znamé potencionální slabiny

- Borgští vojáci potřebují pravidelně regenerovat ve výklencích. V průběhu procesu regenerace jsou nabíjeni jejich kybernetické implantáty. Specifické implantáty syntetizují organické molekuly a vyživují tak biologické tkáně, tedy tyto také závisí na regeneračních cyklech. Je známo, že je-li to nutné dokáže voják bez regeneračního cyklu fungovat minimálně 200 hodin.
- Při dokonalých vylepšeních Borských vojáků je jejich slabinou právě biologická složka. Bez některých organických komponentů nemohou přežít.
- Vojáci špatně snášejí izolovanost. Pokud se je podaří odpojit od Společenstva, dramaticky poklesne jejich nebezpečnost a často se stávají dezorientovanými. Jsou známy případy, kdy takto odpojení vojáci si vytvoří nové vlastní společenství nemají-li možnost se připojit zpět ke Společenstvu.
- Druh s extrémně vyvinutým imunitním systémem je schopen odolat asimilačním nanosondám a borgové nemají možnost jej asimilovat (druh 8472).
- Je znám případ, kdy borgové neasimilovali Spocka, neboť jej již považovali za součást Společenstva (kniha W. Shatner: The Return). Toto je vysvětlováno tím, že Spock kdysi provedl spojení mysli s V'gerem, který byl vytvořen rannou formou Borgského společenství. Pozůstatky tohoto spojení v jeho mysli vojáci

Voják

Žádný voják není individualitou, všichni jsou podřízení jediné společné mysli Společenstva. Fyziologicky se jedná o geneticky a kyberneticky upravené humanoidy různých ras, nejen z delta kvadrantu.

považovali za jeho napojení na společnou mysl úlu.

- Lze vyvinout virus a implantovat jej do zajatého vojáka, který jej, po jeho navrácení, zavleče do celého Společenstva (TNG díl s Hughem). Něco podobného s účinností na jednu loď použili také obyvatelé jedné planety v delta kvadrantu (VOY:Child's Play).

Arweth

Implantáty

Mezi nejznámější implantáty patří:

- Kortikální implantát – reguluje biologickou složku vojáka a slouží jako "baterie" pro dobíjení dalších implantátů.
- Neuroprocesor – zvyšuje synoptickou efektivitu vojáka a jako paměťový obvod obsahuje instrukce Společenstva.
- Neurotransciever – spojuje vojáka se Společenstvem.
- Oční implantát – rozšiřuje vizuální schopnosti vojáka jak co se týče šíře spektra tak i ostrosti vidění.
- Injekční trubice – slouží k přenosu asimilačních nanosond, jsou schopny proniknout jakýmikoli slitinami a energetickými poli.
- Nanosondy – miniaturní roboti vpravovaní do cíle injekčními trubicemi. Slouží k asimilaci jedinců, k opravám implantátů i biologických částí. Dokáží zpomalit buněčné odumírání.

Výskyt Společenstva ve Star Treku

Série VOY a TNG, jeden TNG film, jedna ENT a DS9 epizoda.

ENT (2153)

První setkání s Borg proběhlo v roce 2153 při objevení 90 let starých trosk časem se přesunuvší sestřelené borgské koule z Prvního kontaktu. Nalezení vojáci ožívají a asimilují své objevitele i jejich plavidlo. Poté unikají do vesmíru. Cestou napadnou a asimilují několik lodí a snaží se upgradeovat své plavidlo o zbraně a warp. Napadnou Enterprise a Phlox zabrání své asimilaci zničením nanosond formou omikronové radiace. Nakonec Enterprise tento transportér zničí, ale předtím se borgům podaří odeslat nouzový signál. Nicméně se neví, že jsou to borgové a ani se netuší jak závažná to je hrozba.

TNG (2365)

Federace se upomíná na Borgy o 212 let později za pomoci Q, který přesune Picardovu Enterprise-D do cesty borgské krychli. Poučení si z toho

Federace vezme a Borg je považován za velkou hrozbu.

Tato hrozba dorazí téměř "do roka a do dne". Borgové asimilují Picarda a vytvoří z něj unikátního vojáka Locutuse (z latiny: mluví). Znalosti prominentního federálního kapitána pomohou jedině borgské krychli porazit flotilu 39 lodí u Wolf 359. Nakonec se Locutuse podaří zajmout a deasimilovat zpět na Picarda.

Uplynuly téměř 2 roky, když Enterprise zachrání osamoceného vojáka odděleného od Společenstva.

Pojmenují ho Hugh a naučí ho být jedincem. Morální dilema zda využít Hughu k infikování Společenstva virem, který by teoreticky mohl celé Společenstvo zničit a nebo mu dovolit vrátit se ke Společenstvu se svou novou individualitou je rozřešeno podle očekávání – pokus o eliminaci Společenstva se nekoná.

DS9 (2369)

Po půl roce se vracíme zpět k Wolf 359 a zažíváme zpětný pohled na tehdejší události z pohledu Benjamina Siska, který jich byl účasten na palubě USS Saratoga. Je to jediný výskyt borgů v seriálu DS9.

Uplynul již rok od Hughova odchodu z Enterprise a znovu potkáváme borgské vojáky. Tito se však chovají divně. Přepadávají a vraždí... a mají z toho potěšení. Vyjde najevo, že asimilovali Hughovu individualitu a propadli vlivu Lora, staršího bratra androida Data.

Chronologický výskyt Borgů

ENT:Regeneration

TNG:Q Who

TNG:The Best of Both Worlds

TNG:I, Borg

DS9:Emissary

TNG:Descent

VOY:Blood Fever

VOY:Unity

Star Trek VIII: First Contact

VOY:Scorpion

VOY:The Raven

VOY:Hope and Fear

VOY:Drone

VOY:Dark Frontier

VOY:Survival Instinct

VOY:Collective

VOY:Child's Play

VOY:Unimatrix Zero

VOY:Endgame

Existuje i odbojná frakce vojáků vedená Hugem, která nepodlehla Lorově vlivu. Po konfrontaci je Lore deaktivován a další osud přeživších vojáků vedených Hugem není znám.

Film (2373)

Uplynuly téměř 4 roky od setkání s Hugovými individualistickými vojáky

I Borgové si nechávají otevřená zadní vrátka

a téměř 7 let od Locutova triumfu u Wolf 359. K Zemi míří nová krychle a zahajuje pokus o přímou asimilaci, který však selže. Malá borgská koule uniká ze zničené krychle a podstupuje cestu časem 310 let do minulosti. Zde

Známé knihy v angličtině

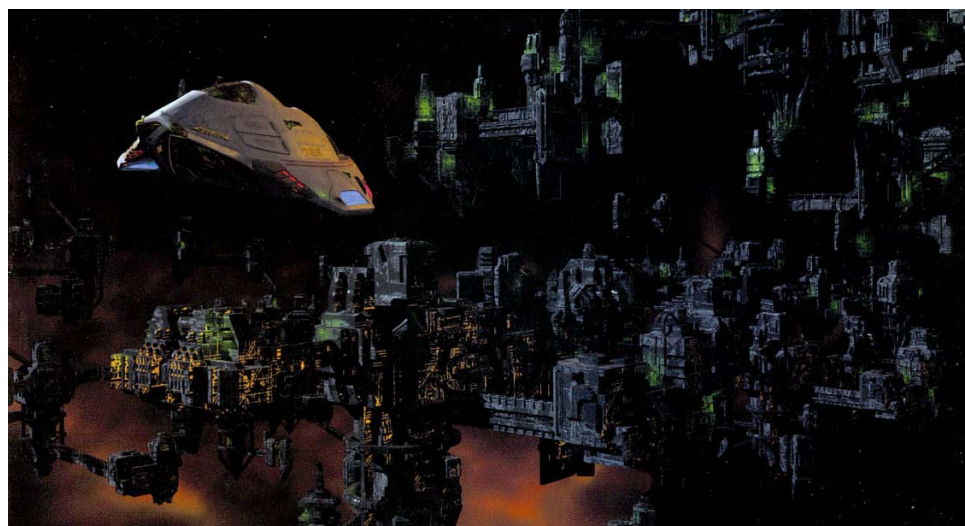
Greg Cox: The Worst of Both Worlds
Borgové v zrcadlovém vesmíru.

W. Shatner: The Return

Aliance Romulanského hvězdného impéria a Borgského Společenstva za účelem zničení Federace.

se pokouší zabránit vzniku Federace tím, že zabrání prvnímu kontaktu s vulkanci. Koule je však zničena a trosky dopadají do Arktidy.

Deltaplán se blíží k Unikomplexu

VOY (2373)

Jen o pár týdnů před těmito událostmi v alfa kvadrantu naráží na borgy USS Voyager, který je nyní již 2,5 roku na své cestě domů. Nejprve objeví kostru

Známé knihy v češtině

Vpád

Lore našel vojáky oddělené od Společenstva a ovládl je pro své účely.

Vendeta

představitelka rasy zdecimované Společenstvem připravuje pomstu, strašlivý stroj, který má Borg zničit. Cena je ale také strašlivá.

mrtvého borgského vojáka v typickém exoskeletu na jedné planetě.

V zápětí při hledání cesty skrz Nekritskou mlhovinu naráží Chakotay na kolonii ex-borgů a USS Voyager objeví na oběžné dráze borgskou krychli a přes 1000 mrtvých vojáků. Zjistí, že část vojáků přežila následky útoku mnohem silnějšího protivníka. Tento útok vyřadil jejich spojení se společnou myslí úlu.

Jen pár dní po útoku borgů na Zemi dosahuje USS Voyager okraje borgského prostoru a pokouší se proletět Severovýchodním průchodem. Kolem nich proletí 15 krychlí a ani nepomalí... a po chvíli jsou zničeny. Voyager doletí na místo a objeví bioloď druhu 8472 a zjistí, že borgové proti tomuto druhu prohrávají. Uzavře se Společenstvem dohodu a pomůže jim výměnou za transport skrz jejich území. Jednatel borgů se stává Sed-

má z devíti. Ta dostane USS Voyager do tekutého prostoru, domova druhu 8472. Zde úspěšně otestují vyvinutou zbraň a Sedmá, která se pokusila USS Voyager asimilovat zůstává na palubě jako vězeň.

Uplynulo již skoro půl roku od útoku na Zemi a Sedmá se snaží již nějakou dobu stát se člověkem, když se najednou začne zase chovat jako voják. Unikne z lodi a vydá se na malý měsíc, kde objeví částečně asimilovanou malou federaci lodí. Vybaví se jí vzpomínky a uvědomí si, že je to loď Hansenových, jejich rodičů, kteří byli s ní před téměř 20 lety asimilováni zkoumající Společenstvo.

Za další půlrok se USS Voyager setkává s „následky“ své pomoci Společenstvu, kdy se na nich pokusí vykonat pomstu jeden z posledních přežívajících příslušníků doposud pro borgy neasimilovatelného druhu 116. Tento obviní USS Voyager, že díky jeho pomoci Společenstvu došlo nakonec ke zničení jeho rasy.

Pár dní nato dojde na USS Voyager s politováníhodnému neštěstí, nanosondy Sedmé infikují Doktorův holioemitor z 29. století. Výsledkem je vznik super-vojáka. Ačkoli se ho Sedmá snaží naučit individualitě, dojde ke kontaktování Společenstva a pro vojáka si přiletí borgská taktická koule. Super-voják se na ni přenesse, ovládne ji a navede na zničující kurz aby zachránil USS Voyager. Ač těžce zraněn, nedovolí aby byl ošetřen a raději zemře než by znovu ohrozil USS Voyager a jeho posádku.

A opět uplyne půl roku a Borgové jsou tu zase. Janeway připravuje krádež transwarповé cívkou z poškozené borgské taktické koule. Vše probíhá dobře až do chvíle, kdy se Sedmá odmítá vrátit zpět na loď a odlétá s koulí do borgského prostoru. Zatímco Sedmá dostává od borgské královny svůj první úkol (asimilace nějaké planety), Janeway sestaví výsadek a nechá Deltaplán vybavit ukradenou cívkou a vylepšenými multiadaptivními štíty. Záchraná mise je úspěšná a jako bonus je eliminována první ze dvou královen v tomto seriálu.

Opět půlrok a další borgové, tentokrát staří známí Sedmé. Tři z její původní Unimatice, kteří spolu s ní přežili ztroskotání jejich plavidla uprchli od Společenstva. Jsou spolu propojeni telepatickou vazbou a ani po odstranění implantátů se jí nezbavili. Nalezli Sedmou a chtějí aby jim pomohla. Ona souhlasí, ale přitom zjistí, že za to může právě ona.

Za zhruba půl roku je Deltaplán zajat borgskou krychlí, ale posádka není ihned asimilována. Voyager při hledání Deltaplánu najde krychli a na ní jen 5 nedospělých vojáků, zbytek byl zabit nějakým virem. USS Voyager děti deasimiluje a Sedmá se o ně začne starat. Krátce nato se USS Voyager přiblíží k domovské planetě jednoho z deasimilovaných dětí, Icheba. Ten mnoho nadšení nejeví, na rodinu si nepamatuje. Nicméně se o kontakt pokusí a začíná si zvykat, že s rodiči zůstane. Vyplýne ovšem najevo, že Icheb byl použit jako zbraň proti borgům vlastními rodiči – to on přinesl virus, který jejich loď zničil. Icheb nakonec zůstane na USS Voyager.

Za čtvrt roku se Sedmá dostává do Unimatice Nula, která je tvořena jistými vojáky majícími potřebný gen. Zde existují vojáci jako neasimilovaní jedinci. Královna ale o existenci Unimatice Nula ví a chce ji zničit. Sedmá přesvědčí Janeway a vydají se do boje, jehož výsledkem je, že si vojáci z Unimatice Nula uvědomí sebe sama v reálném životě. Některým se povede zmocnit plavidel na nichž se nacházejí a zahájí občanskou válku.

Uplyne ještě téměř rok a s borgy se setkáváme naposled. USS Voyager objeví v jedné mlhovině borgský transwarpový uzol, který vede do alfa kvadrantu. Admirál Janeway z budoucnosti pomůže vyzbrojit kapitánu Janeway její loď tak aby obstál proti této borgské základně a probíjí si cestu domů.

Arweth

Zavřete oči...

Jak možná někteří víte, plánuji po Novém roku omezit míru své angažovanosti v dění okolo Star Treku. Není v tom ani nic osobního, ani neochota vyvíjet aktivitu - vím ale, že v následujícím půlroku budu muset se svým časem naložit jiným způsobem. Pevně ale věřím, že aktivity našeho klubu a vydávání magazínu budou pokračovat i nadále a že se mezi vás budu moci ve vhodnou chvíli vrátit.

A věřte mi, že to není snadné rozhodnutí. Kdo mě trochu zná, ví, že jsem fanoušek „jen“ Star Treku - krom Hvězdných válek, které jsem viděl celé mnohokrát, mám přinejlepším jen základní znalosti co se týče StarGate, BattlestarGalacticy a jiných scifi fenoménů. Není to tím, že bych nic jiného neuznával, ale Star Trek byl mým koníčkem od útlého

mládí a byl asi tím jediným, do kterého jsem ochoten investovat tolik času a do jisté míry se stal součástí mého každodenního programu. Je to něco co důvěrně znám a k čemu se rád vracím. V životě ale nastanou chvíle, kdy je třeba, aby člověk alespoň na chvíli odsunul své koníčky v zájmu „vyšších cílů“.

Ještě jednou bych rád zdůraznil, že svou aktivitu nepozastavuji, pouze omezují, nikoli natrvalo, ale pouze na čas.

A abych pravdu řekl, ani jsem nepočítal s tím, že se Subspace tak uchytí a bude vámi, fanoušky, tak vřele přijat. A mám-li mluvit za sebe, jsem hrdý na to, co jsme za poslední rok udělali, a mnoho lidí, se kterými jsem se kvůli Treku seznámil, patří a budou patřit mezi mé nejlepší přátele. A kvůli tomu přece ty kluby existují, ne?

Korax

Průšvih ve Star Treku

Ne nelekejte se, titulky nemá nic společného s nějakým negativním činem či skutkem v naší komunitě, ale Průšvih je název povídky Jana Hlávky, která je součástí letošního osmého čísla časopisu Ikarie.

Povídka je tedy příběhem ze světa Star Treku, ale nesetkáme se v ní se žádnými známými postavami. Odehrává se v Romulanském impériu a jejím hlavním

řeší pátrání po vinících tohoto selhání. Je dobře a vtipně napsána, pointa je vygradována v duchu romulanské filosofie a náhledu na svět, a pokud si toto číslo Ikarie seženete, určitě si ji přečtete.

Mimo název se zde přece jen ještě jeden průšvih objeví – a to ilustrace. Jsou zde tři a na žádné z nich není bohužel Romulan (i když si to autor jistě

hrdinou a vypravěčem je řadový pracovník zdejší tajné služby Tal Shiar. Není to žádný agent, jen úředník vyhodnocující informace a připravující podklady. Jednoho dne dojde chybou jeho oddělení k vyzrazení větší skupiny agentů na jiném světě a povídka vlastně

přál). Ví, že každý nemusí znát rasy ze Star Treku, ale jen v textu je například o špičatých uších několik zmínek. Já kdybych něco ilustroval, tak si to přečtu!

Axiom

Čarodejnice

Na Zemeploche žije mnoho rôznych životných foriem s najrozličnejšími povolaniami. Ku najpotrebnejším povolaniam určite patria čarodejnice. Jedno z najznámejších miest ich výskytu je malebné kráľovstvo Lancre. Leží na Stoskoplánskej strane hôr Baranej hlavy.

Vo všeobecnosti sú čarodejnice veľmi užitočné a priamoúmerne tomu, aj ješitné stvorenia. Spoznáte ich podľa vysokého klobúka a vševediaceho pohľadu. Samozrejme, ako všade aj tu existujú výnimky. Napríklad Margáta Česneková (klobúk nenesí a pohľad má vodnatý).

Čarodejníčky zastávajú funkciu lekárov, lekárnikov, psychológov, strážkyň dobrých mravov, svedomia celého kráľovstva, teroristov, obráncov kráľovstva a mnoho ďalších.

Byť čarodejníčkou v žiadnom prípade nie je jednoduché. Nie je to povolanie ale poslanie. Ľudia majú pred vami rešpekt a zároveň sa vás boja. Za svoju prácu a pomoc nikdy nič nepýtajú. Málokedy však odídu s prázdnyimi rukami. Ľudia sa neodvážia nič im nedať, a ak náhodou áno.... určite to neskúsia dva krát.

Väčšina čarodejníc sú samotárky. V horách Baranej hlavy sa však stretávajú raz za rok pri čarodejnických skúškach. Je to príležitosť stretnúť všetky

čarodejnice z týchto hôr. V rámci „zábavy“ si predvádzajú rôzne triky a zaklínadlá, aby sa zistilo, ktorá z nich je druhá najlepšia po bábi....

Každá žena tohoto povolania,.. vlastne poslanie zdedí do výbavy domček po inej čarodejnici, najčastejšie po svojej učiteľke. S chalúpkou preberá aj celú oblasť jej pôsobenia.

Je skoro pravidlom, že do domčeka sa nasťahuje čarodejnica s podobnými vlohami ako bola jeho predchádzajúca obyvateľka.

Podľa istého nepísaného pravidla, ak by sa čarodejnice združovali, mali by byť tri. Panna, matka a tá tretia (Carpe jugulum). Niekedy je ťažké určiť, ktorá má ktorú funkciu. Hlavne preto, že časom sa môžu meniť. Hľadám len s výnimkou starenky o ktorej je jasné, že nikdy nezastávala úlohu panny. Samozrejme to bolo preto, lebo ako mladá bola zdržanlivá a často polapená.

Samotné čarodejnice trošku bližšie:

Najdôležitejšie obyvateľky kráľovstva Lancre (podľa ich vlastného názoru: dôležitejšie než kráľ) sú Bábi Zlopočasná a Starenka Oggová.

Bábi (Esmeralda) Zlopočasná

Čarodejnica bez jedinej bradavice a (napriek všetkej snahe) s dokonalým, zdravým chrupom.

Bábi je na strane dobra, aj keď k tomu zrejme nebola stvorená. Možno práve preto sa jej jednanie môže zdať tvrdé, zlé a neľudské. Na druhej strane je ale účinné. (Nemôže to byť účinné, keď to nechutí odporne...)

Ona sama nikdy netvrdila, že je dobrá. Len to, že je praktická. Medzi jej ďalšie dôležité vlastnosti patrí: podrezaný jazyk, sebeckosť, asertivita, panovačnosť, hádavosť, úžasné duševné a aj okultné schopnosti. A samozrejme, výborne ovláda hlavológiu.

Nikdy nie je šťastnejšia, než keď má niečo, s čím môže nesúhlasiť.

S úsmevom ju môžete vidieť málokedy, ale určite ho má na tvári, keď sa stará o svoje včely.

Ukázkový spôsob liečenia:

Siahne po prvej fľaške ofarbenej vody, ktorá jej padne pod ruku a vyhlási, že nemôže v žiadnom prípade zlyhať.

Starenka (Gita) Oggová

Matka a babička. Manželka postupne troch manželov, s ktorými splodila 15 detí. Presný počet vnúčat je zatiaľ neznámy. Bolo samozrejmosťou, že každý manžel si vzal jej priezvisko. Rovnako, ako bolo samozrejmé, že ak by sa o niečo podobné pokúsila niektorá jej nevesta... nedopadlo by to s ňou dobre. Je to ukázkový príklad svokry svokrovitej. Programovo si nepamätá mená svojich neviest, ktoré sa jej až otrocky starajú o celučičkú domácnosť.

Starenka rozhodne nie je hlúpa ženská, ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať. Pochopila, aká je jej úloha pri spolupráci s bábi a zhostila sa jej priam úžasne. Má veselú, dobrosrdečnú a optimistickú povahu. Keď však ide o niečo dôležité, nie je veľmi múdre stavať sa jej do cesty. V takých prípadoch sa jej vyhybajú aj najtvrdší muži z Lancre.

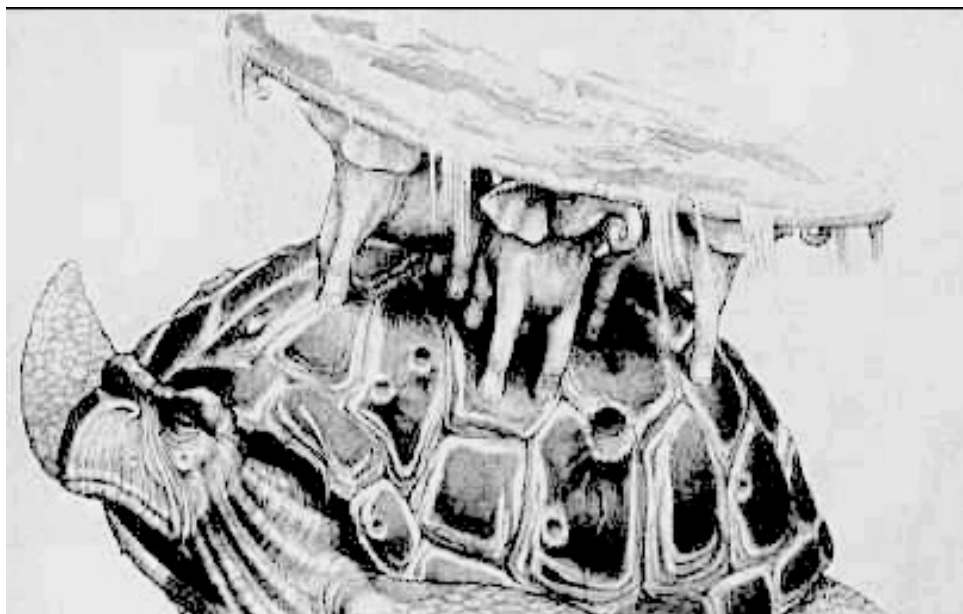
Ukázkový spôsob liečenia:

Dá si s pacientom panáka a povie mu, aby sa vyležal, ak sa na to cíti.

Magráta Česneková

Niekoľko tie dve musí trošku brzdiť....

Zeměplocha Svět je podle Terryho Pratchetta břemenem ležícím na krunyři ohromné želvy plující vesmírem

Skupinovka Magráta Česneková, babi Zlopočasná a stařenka Oggová

Magráta sa vyzná hlavne v bylinkách. V tom je skutočne dobrá. Snaží sa vo svojom povolani (a povolaniach) využívať moderné metódy, všemožné novinky a rôzne rekvizity. Na druhej strane, miluje všetko, v čom sa nachádza prídavné meno: ľudový.. Od múdrosti, až po tance.

Má romantickú myseľ. Ona sama je ale veľmi praktická, aj keď sa k tejto vlastnosti príliš nehľadá. Jej povahu dopĺňa hanblivosť a láskavosť. Avšak, keď je to nutné, dokáže vystrčiť drápky. A nie je nič hrôzostrašnejšie, než rozzúrené láskavé stvorenie.

Ukážkový spôsob liečenia:

Vyberie liek, ktorý sa pri dlhodobom bádani ukázal byť najúčinnjší proti onomu konkrétnemu neduhu.

a ďalšie

Na Zemploche samozrejme žijú aj ďalšie čarodejnice mladšieho aj staršieho veku, viac či menej na strane dobra alebo zla.

Anežka Nulíčková

Prebrala Magrátinu chalúpku, aj keď Magráta nebola jej učiteľkou.

Anežka mala vždy prirodzený talent. Nie len na mágiu, ale aj na spev. Dokáže napríklad spievať viachlas sama so sebou. Anežka je milé, dobrosrdečné a inteligentné dievča, ktorému ale chvíľu trvalo, než našlo samu seba. V jej vnútri totiž žije štíhla, sebecká a zlomyselná Perdita X. Anežka sa s ňou kedysi chcela stotožniť. Neskôr sa s Perditou naučila žiť, bojovať ale aj spolupracovať.

Tonička Bolavá

Pochádza zo Zemplošnej vrchoviny zvanej Krieda. O jej babičke sa tvrdilo, že bola čarodejníčkou, aj keď sa to samozrejme nedá dokázať. Po nej tonička zdedila veľmi veľa.

Napriek svojmu nízkemu veku dokázala až neuveriteľné veci. Veľmi dobre zvláda umenie hlavológie a možno aj preto sa ako jedna z mála môže tešiť veľmi skrývanému uznaniu od babi Zlopočasnej. Za pozornosť stojí aj to, že má veľmi dobré vzťahy s malými a bojovnými Nac Mac Fíglami.

Čierna Alyssa Zlopočasná

Bola to čarodejnica, ktorá mala veľký zmysel pre romantiku a rôzne efekty. Vraj sa o jej koniec postarali dve zlomyselné deti, ktoré ju strčili do pece. V knihách sa spomína ako výstraha pre babi Zlopočasnú (jej vnučku), ako by mohla dopadnúť, keby na seba nedávala pozor.

Líza Zlopočasná

Sestra Esmeraldy Zlopočasnej. V trinástich musela odísť z domu. Svoju kariéru začala ako víla kmotrička. Bola veľmi ambiciózná a postupom času sa jej podarilo vládnuť v kráľovstve Genova. Špecializovala sa na zrkadlovú mágiu, čo sa jej v súboji s vlastnou sestrou nevyplatilo.

Rebeka

Osemsmerovka

Keďže sme česko-slovenský sci-fi a fantasy klub, napadlo ma, ako sme na tom so znalosťou toho druhého jazyka. Osemsmerovky asi pozná každý. Táto má však jednu špecialitku. V tabuľke musíte hľadať slovenský preklad českého slovíčka. Tak čo? Kolík z vás budú hľadať slovník? ;-)

V zátokách vám prezradím prvé a posledné písmenko.

KRÁPNÍK (kl), LEDEN, LISTOPAD, PATA, PODZIM (jň), PŘIVÍTAT, RAMPOUCH (cl), SLÍBIT, TCHÝNĚ (sa), TUŽKA (ca), ŽEBRO

J	A	N	U	Á	R	S
E	K	O	U	A	B	S
S	Z	V	Í	T	A	Ť
E	U	E	A	Ä	P	I
Ň	R	M	A	P	C	B
R	E	B	R	O	E	Ú
E	C	E	N	C	Ú	Ľ
Š	A	R	K	O	V	S

Nadílka
ze subprostoru

13. prosince, Ostrava

Opera-ce Subspace aneb Subspace, SUIT UP!

Jestli byl říjen přelomovým měsícem v životě ostravského fanklubu? Samozřejmě, byli jsme spolu na opere!

Ano, abychom dokázali, že jsme skutečně kulturní lidé, nebojící se stále nových a nových dobrodružství, a možná také proto, abychom potvrdili, že náš klub je nejen startrekový, ale vsuktku všežánrový, rozhodlo se, že společně navštívíme divadlo. Avšak pozor, ne ledajaké, ale přímo pražské, protože...Ostrava nám asi nebyla dost velká (No a hlavně proto, že se tato kulturně laděná mise mohla nakrásně připlesknout k další velké události letošního roku, návštěvě Armina Shimermana v Praze, která proběhla stejného víkendu v hotelu Regina.)

Ale cože? Trekkies v divadle, říkáte si? Vskutku ano, a dokonce to ani nebylo v Celetné (kde se, jak jistě mnozí z vás ví, inscenovaly dvě divadelní hry se startrekovou tematikou).

Původně se plánovala návštěva Národního divadla, ale nakonec jsme se spokojili i s Divadlem Stavovským, nu a tam také v podvečer osmnáctého října směřovaly naleštěné (protože, jak upozornil Wesley: OBLEKY NUTNÉ!) botky několika odhodlaných subspacových lidí...

Ale možná bychom se měli vrátit někam blíže k začátku celé výpravy - samotné cestě do velkoměsta...

Silné a kulturychtivé jádro Subspace, tedy konkrétně Beka, Oriana, Wesley a Korax se vydali do hlavního města rychlovlakem, a to už v pátek navečer, Milan se k nim přidal později v Praze. Nevím, co přesně podnikali a jak se bavovali, ale snad dobře. Útočištěm, přátelským místem a

prostorem k přespaní se jim stal uhříněvský byt jménem Titan...

Já se dopravila do Prahy už v pátek ráno, ne však rychlovlakem, ale žlutým rychlobusem servírujícím zdarma čokoládu a pohádku s Čerty nejsou žerty. První polovinu svého pobytu v Praze jsem strávila

odděleně od Subspace, se svými kamarádkami z MiČok* .

Bylo to velmi dobré, ale jelikož se to netýká klubu, Star Treku ani opery, přesuneme se zase k sobotě. Ta byla podzimně krásná, slunečná a barevná, původní plán byl setkat se se Subspace už někdy po obědě, ale

Těsně před předehrou První operní zážitek Subspace se rozhodně dá označit jako velmi povedený :)

tak trochu ztroskotat, protože jsem byla nucena (samozřejmě to ale nebylo nikterak nepříjemné) setrvat v Psárech a okusit posvícenský oběd, posvícenské koláčky a zcela bonusově také úžasný pohár v tamějším restauračním zařízení...

Subspace mezitím poznávali krásy hlavního města. Původně měly sice proběhnout kartičkové hrátky, nakonec se ale konaly (mnohem zdravější) procházky po památkách a významných místech města.

Já jsem do Prahy v doprovodu kamarádek odjela až před pátou, tedy dost pozdě, a to s tím, že se ještě někdy a někde musím slušně

O přestávce jsme si dopřáli trochu osvěžení

ustrojit do divadla. To jsem nakonec zvládla (snad) na kolejích, jejichž jméno jsem zapoměla, a odtud jsme se pak celkem načas vydaly na dobrodružnou cestu metrem na Můstek – byla tma, pouliční lampy oranžověly ulice a všude plno lidu – a pak směrem ke Stavovskému divadlu, které jsme díky mé teď-už-pražské kamarádce Janě bez problému našly. Slíbila jsem, že před divadlo dorazím o půl sedmé (opera začínala v sedm), a jelikož už bylo lehce po této době, trochu jsem spěchala a moc se nedívala kolem sebe. Zaslechla jsem ale pár (tedy dva) známých hlasů, a když jsem se po nich otočila, našla jsem Beku a Wesleyho. Po tomto příjemném shledání jsem se rozloučila a odpojila od skupiny MiČok a začlenila se do divadelního spolku Subspace – zbývající účastníci operního večera už nedočkavě postávali před divadlem. Všichni ve vysoce společenských robách,

chlapci v oblecích, dívky v šatech. Na psí dečky se nakonec nikdo nezmohl, ale i tak jsme tvořili elegantní skupinku krásných mladých lidí. Tedy bylo nás šest – Oriana, Beka, Wesley, Mirex, Korax a já. Milanovi a Kristince opera s námi sice nakonec nevyšla, ale určitě strávili velmi příjemný večer.

A stejně tak my. Zhlédli jsme Mozartovu Figarovu svatbu (Le nozze di Figaro) – komickou operu ve čtyřech dějstvích odehrávající se v 18. století na španělském šlechtickém sídle, zpívanou samozřejmě v originále. Naštěstí ale nebyla až „tak komická“ jako můj poslední operní zážitek, protože nám k ní tentokrát promítali české titulky, takže jsme opravdu věděli, co se děje. Člověk měl krásný pocit, že všemu perfektně rozumí, neztrácel se ve složitých vztahových a zpěvových zápletkách a ještě se stihl obdivovat schopnosti herců to všechno vyzpívat, navíc ve zmiňované italštině.

Myslím, že nápad zajít společně do divadla nebyl vůbec špatný, navíc opera ve Stavovském divadle se jen tak někdy nevidí - je třeba občas protáhnout světem své elegantnější já a navíc - kultura je základ!

Divadlo jsme opustili asi po půl jedenácté, potkali se s Milanem, rozloučili s Mirexem, následně vstoupili do podzemí a nasedli na metro, v němž Milan snědl tatrunku, a dojeli až do Hostivaře. Z konečné metra jsme pak chytili temnonoční autobus do Uhřetěvsi, která se (opět) stala celovíkendovým Subspace základním táborem, děkujeme za přístřeší...

A pak se šlo diskutovat a spát, nebo spát a diskutovat, a ráno jsme se všichni svěží a krásní probrali do nového dne, nad kterým se vznášelo jediné slovo: Quark! (Hančina fotoreportáž ze setkání s Arminem Shimermanem na www.voyager.cz)

Na poledne byl ještě v plánu předquarkovský oběd, kterého

jsem se už ale neúčastnila. Naopak jsme spolu s Koraxem udělali to, za co by nás v každém seriálu čekala jistá smrt, tedy oddělili se od naší skupiny. Naštěstí jsme ale tuto separaci ve zdraví přežili, někteří z nás chytili už druhý vlak jedoucí směrem domů a někteří pak odjeli žlutým rychlobusem, tentokrát bohužel zcela bez pohádky, zpátky do Brna...

Thestral

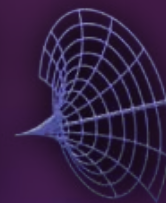
Místa jsme získali překvapivě dobrá

* Neorganizované a neprostopupné dívčí nehnutí Milovnicí ČOKolády

Nadílka ze subprostoru

13. prosince, Ostrava

Fanklub Subspace tímto zve všechny fanoušky sci-fi na třináctého prosince do Ostravy, kde pro vás bude připraven (tradičně) netradiční program.

Přijedete-li již v pátek, půjdeme někam posedět, pokecat, zahrát hry a podobně – na úvod tedy tradiční setkání kamarádů a přátel.

V sobotu se semele hlavní program, jehož zaměření ale zůstane utajeno až do akce samotné – jinak by to nebylo překvapení. Nicméně, nastíníme alespoň základní program.

www.subspace.cz/nadilka

Dopoledne se chceme poprat s paní Zimou ve vyhříváném bazénu v lázních Klimkovice, namasírovat se či si zacvičit. Komu nebude stačit teplo bazénu, může využít infrasaunu. Po příjemné koupeli určitě vyhládne, takže se půjdeme nadlábnout. Odpoledne, návrat do Ostravy na Nadílku. Co to bude, neprozradíme, ale něco napovíme – čeká vás drobet srandy, špetka vtípu, něco divadla a samozřejmě pro všechny Vánoční dárek, vše na téma sci-fi. Nadílka proběhne ve společenských prostorách nového kostela ve Vyškovicích, ale nebojte, charakter akce nemá nic společného s místem konání.

Již dříve jsme prozradili, že první písmeno Vánočního dárku, a v podstatě heslo celé Nadílky, je „S“. Prozradíme také, že poslední písmeno je „B“. Kdo chce, může hádat.

V neděli, až vylezem z postelí, uvidíme, co nám zima povolí – aneb buďto nějaký výlet do okolí Ostravy nebo aktivity ve vnitřních prostorech.

Všichni věříme tomu, že se budeme dobře bavit, že nikdo neodejde bezu dárku, a když už nic jiného, tak, že se po čase zase uvidíme.

Za realizační tým sepsal Darell

Zkouška ohněm: McCoy

Uplynulý rok se u nás stal rokem startu několika knižních cyklů ze světa Star Treku. Po prvních dílech sérií Titan a Teorie strun odehrávajících se ve 24. století se na náš trh dostává také první kniha cyklu Odkud přicházejí stíny, která je cele věnována hrdinům posádky klasického Star Treku.

Kniha byla napsána na počest 40. výročí premiéry seriálu. Sám autor se vyjádřil, že trilogií by chtěl dodat Star Treku nový impuls, že nemá být jen jakýmsi dalším opusem pro jeho letité čtenáře. Chtěl by najít v běhu života hlavních hrdinů jednotlivých dílů něco, co nám dosud unikalo, možná temná místa, možná skrytá traumata. Je také dlužno dodat, že tato kniha se nepodobá žádné z knih ze světa Star Treku, které jsem dosud četl. Jednotlivé části plánované trilogie jsou věnovány vždy jednomu z hlavních hrdinů Enterprise, tento první díl je příběhem doktora Leonarda McCoye.

Trilogie navazuje na jednu z nejlepších epizod klasického seriálu nazvanou Město na pokraji věčnosti (autor scénáře Harlan Ellison). Ta na zhruba dvaceti stranách knižního přepisu řeší problémy spojené s nechtěným průnikem doktora McCoye do minulosti Země a s jeho zachraňováním kapitánem Kirkem a panem Spockem. Je to časovka a jako taková s sebou nese časové paradoxy, ovlivňování budoucnosti, rozdvojení reality a podobné chuťovky. Román je více než důstojným pokračováním uvedené epizody. Je napsán velmi kvalitně a čtivě a splétá ve svém ději dvě dějové linie, dvě kroniky života doktora McCoye. Jedna z nich se odvíjí zhruba v polovině dvacátého století,

zatímco druhá ve století dvacátém třetím – a částečně i dvacátém čtvrtém.

V anotaci na obalu knihy se říká „V jediném okamžiku se životy trojice mužů navždy změní“. To by se dalo určitě říci o mnoha chvílích v kariéře Kirka, Spocka a McCoye. Autor v knize zvolil okamžik, který je spojen s osudovou volbou, s volbou spojenou s životem a smrtí hrdinky epizody Města na pokraji věčnosti Edith Keelerové. Důsledek této volby pak postihne vše, co následuje v jejich životě a také kariéře. A postihuje je to v obou dějových liniích, v té, která byla, a také v té, která mohla být.

Hlavní děj se v obou liniích odehrává po dobu asi třiceti let, v té hlavní linii jde od incidentu v Městě na pokraji věčnosti až po Kirkovu smrt. Ve vedlejší nebo paralelní linii se dějiny berou trochu jiným směrem, než jsme se učili na hodinách dějepisu, ale popisovaný časový úsek je přibližně stejný. Doktor zde žije svůj život, jak nejlépe umí, zpočátku s nadějí, že ho Kirk zachrání. Když se vyrovná s tím, že k tomu asi nedojde, a také s tím, že právě on je příčinou změny reality a zkázy takové budoucnosti, jakou znal, je zde nakonec i šťasten. Finále románu pak probíhá už jen v hlavní linii, kde ve zkratce sledujeme doktora až do jeho skonu.

Už toto zasazení činí román velmi poutavým a čtivým, ale autor jde ve svém snažení dál. Doktor je v obou liniích velmi živoucí postavou, člověkem, který se vyrovnává se svou minulostí a se svými vnitřními běsy. A ty přibývají i nové, neboť dochází k jakémusi „prosakování“ pocitů mezi oběma realitami, které vyřeší až zmíněné finále. Postava má svůj vývoj a jeví se nám velmi lidská. Řeší se i jeho vztahy, ať už jde o ty milostné nebo přátelské a nakonec i rodinné. Velmi dobře je vykreslen vztah mezi Spockem a McCoyem, charakterizovaný respektem a náklonností.

Nechcizde popisovat děj knihy a připravit vás o zážitek z její četby, tak snad jen několik střípků. Autor velmi dobře pracuje s dobovými reáliemi, například popis života v době hospodářské krize v třicátých letech 20. století je velmi realistický a poutavý. Nevyhýbá se ani běžným věcem jako je nepořádek v bytě a jeho uklízení, dobová móda, práce na poli, na stavbě či v továrně, oslava vánoc a v neposlední řadě i náboženská víra a rasismus. A ve 23. století jsou to zase možnosti dopravy na Zemi, realistický popis cesty doktorovy dcery z noční směny a podobné drobnosti, které nám činí knihu blízkou.

Děj ve 23. století se navíc proplétá velmi zdařilým způsobem mezi epizodami známými z originálního seriálu, později i mezi filmy s původní posádkou. Místy tyto známé události doplňuje, místy je nazírá z jiného úhlu a někdy přináší i něco nového. Některá dobrodružství na první pohled vybočují z probíhajícího děje a zdají se být nadbytečná, později však do skládky osudů zapadnou. A jsem také velmi zvědav, zda v následujících dílech bude děj, zabývající se jinými hlavními postavami, do zde nastíněné kostry příběhu opět – a z jiného úhlu – takto zapadat.

Román se možná čte lépe tomu, kdo dobře zná svět Star Treku ve 23. století – a to já také nejsem – ale není to zase až tak nutné. Možná je děj místy příliš zestručněn (což snad zní při recenzi knihy o 665 stranách trochu divně), ale myslím si, že je to záměr a že mozaika příběhu bude právě zde doplněna v dalších dílech. Alespoň v to doufám.

No a co říci na závěr. Román je doveden v obou liniích ke zdárnému konci, ale happy end se až tak úplně nekoná. Koná se život, který vždy nějak dopadne, někdy dobře a jindy méně dobře. Ale i to je vlastně relativní. Jinak to ale být ani nemohlo, protože autor ctí kánon Star Treku – a příběh tohoto universa pokračuje přece dál. A nám tedy nezbyvá nic jiného, než se těšit na další díly.

Vydalo v letošním roce nakladatelství Laser-books.

Axiom

Novembrová Misia

Uplynulý mesiac bol plný rôznych akcií, no ani jedna sa nekonala u „nás“ na Morave.

15.11. sme to napravili. Termín bol stanovený dlho, len s priestormi sme mali trošku problém. A tak sme s Arwom upratali dieťa k babičke a klubu sme od jednej hodiny poskytli skromné priestory nášho bytíku.

Ako prvá dorazila Vierka. Po drobnom blúdení sa k nám dostal aj Korax. Počet prítomných sme si ešte trošku rozšírili. Cez skype sme sa skontaktovali s Wesleyom, aby mohol v priamom prenose sledovať Vierkyinu prednášku, na ktorú sa veľmi tešil.

Postupom času prišli aj Vašek s Dankou, Milans Krystínkou, Daneša Davids Katkou. Tesne pred oficiálnym začiatkom misie sme na chvíľu zavolali aj Johansonovi. Ten však na nás nemal moc času a navyše dva hovory náš počítač neutiahol. Preto sme sa s Jaremim pozdravili a zamávali mu a opäť sme zavolali menej náročnú linku – Wesleyho.

Začali sme Vierkyinou prednáškou o Doktorovi WHO. Pre mnohých z nás to bolo prvé stretnutie s týmto anglickým seriálom a tak sme hltali všetky informácie. Vierka nám porozprávala o bohatej histórii, zaujímavostiach a pridala aj niečo málo o jednotlivých predstaviteľoch hlavnej postavy.

Potom nám Arweth predviedol časť svojej predášky o borgoch. Nestíhali sme sledovať, aké efekty pozná PowerPoint. (len dúfam, že na Koprcone nebude staršia verzia PP...) Ale čo sa tých borgov týka, myslím si, že bude stáť za to prísť na Koprcon a vypočuť si celú prednášku.

Pokračovalo sa trošku organizačne. Porozprávali sme sa o chystaných akciách a o budúcnosti klubu. Asi najdôležitejšou informáciou pre Subspace bolo, že sa zas po dlhom čase budeme každý mesiac stretávať na rovnakom mieste. Od nového roku nám poskytne zázemie pán farár Řehulka v pastoračnom centre Jána Pavla II v Zábřehu.

Chvíľu sa viedla debata o financiách klubu. Ale s Wesleyom – naším finančným ministrom, sa nikto nehádal :)

Keďže sme pripravený program vyčerpali, rozhodli sme sa na vlastné oči pozrieť si aspoň jednu epizódu Doktora WHO, ktorú nám Vierka vybrala.

Potom sa už len voľne debatovalo, pojedalo, čo sa našlo a popilo, čo bolo pripravené. Ako prví nás opustili Vašek s Dankou, Koraxom a Vierkou. Misia bez doskových hier by nebola misiou. A tak Milan vybral pre mnohých z nás novinku – Fantoma. Hra je to celkom vtipná a sympatická a vyžaduje hlavne tímovú prácu. Všetci sme sa dobre bavili. Myslím si, že to bola veľmi príjemná bodka na záver misie. A už teraz sa teším na tú ďalšiu ;-)

Rebeka

Deset

Už jich bylo deset. Doktorů, kteří se svou modrou policejní budkou brání Zemi před tím nejhorším šmejdem z vesmíru.

Doctor Who je seriál Britské společnosti BBC, který s několika přestávkami běží od roku 1963. Pokud vládnete aspoň trochu angličtinou, tak můžete navštívit stránky bbc.co.uk/doctorwho, český web je pak na adrese indy.sg1.cz. Pokud máte zájem o „hlubší prostudování“ seriálu, doporučuji encyklopedii tardis.wikia.com. V ČR byl Doctor Who dlouho opomíjen. Je to trochu zvláštní, protože je to nejdéle vysílaný sci-fi seriál, navíc hodně oblíbený. Dlouho jsem neviděla seriál, který by měl stejnou sílu jako ST, SW, SG a Babylon 5. Až Doctor Who byl pro mě opravdu příjemným překvapením tohoto léta.

Děj seriálu se točí okolo mimozemšťana rasy Time Lord (Pán Času), který plní funkci jakési domobrany planety Země a používá „nick“ Doktor. Výše zmíněný je vlastníkem TARDIS, což je „multifunkční zařízení“ – kosmická loď, stroj času a překladač v jednom. Jako zbraň mu neslouží phaser, laserový meč ani tyčovka, ale akustický šroubovák.

Největšími nepřáteli Doktora a celé jeho vznešené starobylé rasy jsou Dalekové. V poslední Velké Časové Válce se obě rasy navzájem téměř vyhladily. A Doktor se od své deváté verze považuje za posledního svého druhu. Ale podle nepsaného sci-fistického pravidla vždy přežije aspoň jeden. Doktor tedy není posledním Pánem Času, jak se dlouho sám mylně domníval. A Dalekové pořád skřípou svými „medovými“ a „melodickými“ hlasy to svoje „Vyhladit!“

U Doktora ale nečekejte vzhled a chování někoho, kdo vládne času. Jednotlivé verze Doktora oblékají obyčejný pozemský oděv. A každý Doktor je povahově zcela jiný. Doktor číslo 10 je chvílemi až příliš dramatický a smutný. Snad za to může zničení jeho domovské planety Gallifrey a genocida jeho rasy, snad únava z 903 let dlouhého života. Doktor má „k dispozici“ 13 životů, takže než mu zasvítí „game over“, to si ještě počkáme. :-D Pro vysvětlení, když Doktor umírá, jeho tělo vyvolá proces zvaný Regenerace a tak přežije. Regenerovat může celkem dvanáctkrát a pokaždé změni svoji podobu a chování. Vzpomínky předchozích Doktorů mu ale zůstanou.

Prvních osm Doktorů jsem měla zatím možnost vidět bohužel jenom v krátkých videích na YouTube., což bych ráda v brzké době napravila. Noví Doktoři - Christopher Eccleston a David Tennant - svoji roli bravurně zvládli. Já jsem se stala fanynkou Desátého Doktora. Nevím, jestli je David Tennant fanoušek sci-fi, ale je na něm vidět, že Doktora hraje s nadšením. Jeho stránky můžete navštívit na adrese <http://www.david-tennant.com> a na <http://tennant.ic.cz> se nachází Czech David Tennant fan web. Uznávaný herec

skotského původu pro nás ztvárňuje Doktora od roku 2005. Podle posledních zpráv z BBC by měl ale v roli Doktora příští rok skončit. Je to obrovská škoda. Ale i tak může jeho fanoušky těšit, že se Davidovi splnil jeho sen.

Co na závěr? Snad jen dvě moje přání. Ať má BBC při výběru herce do role Doktora vždy šťastnou ruku. A ať i na Vaši televizi nebo monitor přiletí modrá budka s některým z Doktorů na palubě.

Čokoládová

Tiráž

Volně šiřitelný sci-fi magazín fanklubu Subspace, číslo 22, vydáno 28. listopadu 2008 v Ostravě

Information Times

Šéfredaktor: Korax

Zástupce šéfredaktora: Wesley

Redakce: Arweth, Korax, Axiom, Rebe-ka, Darell

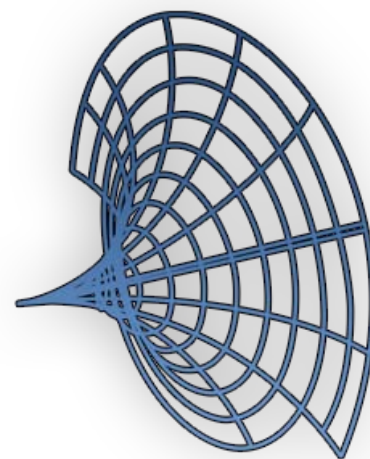
E-mail: klub@subspace.cz

GSM: 732 411 919 (Korax)

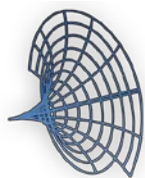
Sazba: Korax

Foto: DeviantArt, StarTrek.com, Bad, TheSciFiWorld.net

Star Trek and Related Marks are Trademarks of CBS Productions Inc. CBS, the CBS Eye logo and related marks are trademarks of CBS Broadcasting Inc. All Rights Reserved. (R) & (C) 2006 Paramount Pictures. All Rights Reserved.

Information Times 22 vyšlo 28. 11.

SUBSPACE

sci-fi fanclub
Subspace

